

Martyribus ne nunc quidem post tot Sæcula datum, neque dandum nisi in Mundi excidio, quod, unus Deus novit, quot adhuc Sæculis a nobis distet. Aliam fidem, aliam Traditionem profecto primitiva Ecclesia, ut vidimus, tenuit, & quidem per omnes Ecclesias. Nam ita sensit Ecclesiam Romanam, Ecclesias Africae, Ægypti, Asiae, Hispaniae vidimus, quibuscum concordēs nunc videmus Galliarum. Spes nempe immo firmissima Fides perveniendi e vestigio ad Dominum, ejusque Regiæ Beatitate fruendi, quam a vicinis Apostolis, atque adeo ab ipso Christo acceperant, illa illa erat, quæ ad tormenta subeunda generosos Fidelium animos urgebat; neque tantum intrepidus, sed & hilares in ipsa laniena efficiebat. Atqui tantæ Spei ac Fidei bellum nuper indixit Burnetus. Quidni indignationem atque opprobrium apud quemque verum sanctæ Religionis amatorem, non vero gloriam, pravum ejus consilium incurrat? Habemus ejusdem Eusebii Orationem lib. x. cap. 4. Histor. Ecclesiast. ubi sequutus Apostolum in Epistol. ad Hebr. xii. 22. commemorat *super nam illam Hierusalem, Cælestem Montem Sion, & ultra Mundum positam Civitatem Dei viventis, in qua innumerabiles Angelorum chori, & Ecclesia primogenitorum, qui in albo Cælestium Civium descripti sunt, & conditorem suum ac summum omnium ducem Hymnis venerantur.* Vides minime dubitasse Eusebium, quin multa jam turba Fidelium in Cælestem illam Civitatem fuerit invec̄ta. Atque illuc præ ceteris Sanctos Patres a Christo ascendente in Cælum deductos ait lib. iv. c. 12. Demonstrat. Evangel. illuc quoque Constantini Magni Augusti Animam jam penetrasse, doctissimus ipse vir certum putabat lib. i. cap. 2. de Vita ejusdem Augusti, ubi hæc scribit: *Jam vero quum ad ipsos usque Cæli fornices mentis meæ aciem extendi, atque illic beatissimam ejus ANIMAM CUM DEO VERSARI cogito: terrestri quidem ac mortali integumento liberatam, circumdatam vero splendidissimæ Lucis Stola; eamque non jam brevi temporis curriculo in his caducis sedibus volutari, sed Corona perpetuo virente, & Immortali Vita, ac Beato Bvo donatam esse intelligo. mutus hæreo &c.* Gemina sunt, quæ idem Lib. iii. cap. 46. ejusdem Vitæ tradidit de Helena Augusta Constantini matre, muliere sanctissima, ipsam iniquens longo vitæ spatio decurso, ad Feliciorē Sortem accitam fuisse. Eluxit & in illius morte pietas, adeo ut nequaquam mori mulier beatissima, sed potius caducam hanc vitam cum Immortali Vita commutare, recte sentientibus videretur. ANIMA igitur illius, in incorruptibilem & Angelicam substantiam reformata, AD DEUM SALVATOREM SUUM ASSUMPTA EST. Quamobrem non unis Martyribus, sed quibusvis Justis aditum in Cælestem Beatitudinem tunc etiam Ecclesia sentiebat. Ad hæc lib. iv. cap. 63. morientis Constantini alacritatem exprimit, utpote qui adstantibus & lacrymantibus responderet: *Properare se, & professionem ad Deum suum nulla tergiversatione differre.* Is autem die festo Pentecostes ad suum Deum migravit; mortalibus quidem partem sui mortalem relinquens; eam vero ANIMÆ PARTEM,